

CARLES SALVADOR

València, 1893

FRANCESC D'ASSIS
TE EL COR PLE DE TENDRESA...

Te
Francesc d'Assís té el cor ple de tendresa;
contempla el món que vessa vanitat,
s'abraça fort al Déu de la pobresa
i se vesteix d'estam i humilitat.

Parla a les flors i ocells amb alegria,
com a germans que són per llei de Déu
i és son parlar encès dolça follia,
fruit saborós de l'arbre de la Creu.

Son viure és sant amb llums de les altures
i el seu amor — humanes criatures
tot arborant — és cúpula i mirall.

I d'aquest món, foscor esgarriada,
al cel se'n va en angèlica volada
abandonant la nostra trista vall.

JOAN SALLARÈS

Sabadell, 1893

CONFESSIO A FRANCESC

Francesc: Em puny de tu el daurat exemple:
volatria que el meu cor et fos un temple,
el braç acollidor, les mans obertes,
les paraules lluent de coses certes,
l'esguard amable i el posat humil,